

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็ก

บทนำ

เด็กเป็นผู้เรียนรู้ภาษาโดยธรรมชาติ พวกเขาจะมีแรงจูงใจในการเรียนรู้การใช้ภาษาโดยปราศจากความกังวล ซึ่งแตกต่างจากเด็กวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ เด็กมีความสามารถที่จะเลียนแบบวิธีการออกเสียงและสร้างกฎเกณฑ์ของตนเองขึ้นมา แนวความคิดที่ว่าภาษาต่างประเทศ เป็นเรื่องยากจะไม่มีอยู่ในความคิดของเด็กหากผู้ใหญ่ไม่ได้ปลูกฝังความคิดนี้ให้กับพวกเขา เป็นไปได้ว่าผู้ใหญ่เหล่านั้นเพิ่งจะได้เรียน ภาษาอังกฤษเมื่อโตแล้วและเป็นการเรียนแบบวิชาการโดยเรียนจากหนังสือไวยากรณ์ต่าง ๆ

อ่านข้อความเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของลูกจากข้อความข้างล่าง และสามารถดาวน์โหลดคู่มือดังกล่าวได้ โดยการคลิกขวาที่ลิ้งค์ ด้านล่างเพื่อดาวน์โหลดคู่มือหรือพิมพ์คู่มือนี้ได้เช่นกัน

เริ่มก่อนย่อมได้เปรียบ

- ขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาของเด็กเกิดขึ้นจากการใช้สัญชาตญาณ โดยเริ่มเรียนรู้ภาษาแม่ของตนก่อน และหลังจากนั้นพวกเขาจะเริ่มใช้วิธีการดังกล่าวในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเช่นกัน
- ลูกของคุณมีเวลาที่จะเรียนรู้ผ่านการเล่นเกมต่างๆ พวกเขาเรียนรู้ภาษาจากกิจกรรมที่ทำร่วมกับผู้ใหญ่ แรกเริ่มพวกเขาจะทำความเข้าใจในกิจกรรมนั้นๆ ก่อน และจะเริ่มเข้าใจความหมายของคำต่างๆ ในขณะที่ผู้ใหญ่พูด
- ชีวิตประจำวันของเด็กเล็กมีเวลาเหลือเฟือให้ผู้ปกครองสามารถสอดแทรกบทเรียนภาษาอังกฤษสำหรับพวกเขาได้ ตารางสอนในโรงเรียนก็มีแนวโน้มที่จะไม่เคร่งเครียดและขณะเดียวกันจิตใจของเด็กเองยังไม่มี ความกังวลเกี่ยวกับการสอบต่างๆ เด็กบางคนอาจจะมีการบ้านเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย อีกทั้งยังไม่รู้สึกเครียดจากการถูกคาดหวังในชีวิตจากผู้ปกครอง
- เด็กที่มีโอกาสเรียนรู้ภาษาที่สองขณะที่อายุน้อย มักจะสามารถใช้สัญชาตญาณในการเรียนภาษาที่มีอยู่ เมื่อพวกเขาเริ่มที่จะเรียนรู้ภาษาอื่นๆ เป็นภาษาที่สามหรือภาษาที่สี่ต่อไป
- เด็กเล็กที่เรียนรู้ภาษาโดยธรรมชาติมักจะออกเสียงคำต่างๆ ได้ดีและมีความรู้สึกถึงความเชื่อมโยงของภาษาและวัฒนธรรมมาว่าเด็กโตหรือผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษในภายหลังซึ่งเน้นการเรียนไวยากรณ์ตามหลักสูตร การเปลี่ยนแปลงระบบการเรียนรู้แบบเด็กเล็กไปสู่การเรียนรู้แบบเด็กโตจะเกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเมื่อไหร่ที่ขึ้นอยู่กับสภาวะแวดล้อมและความคาดหวังจากสังคม รวมถึงการพัฒนาการของเด็กแต่ละคนด้วย

ขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ทักษะการพูดมักเกิดขึ้นโดยธรรมชาติก่อนทักษะการอ่านและการเขียน

‘ช่วงเงียบ’ ในเด็กเป็นช่วงเวลา que เด็กเริ่มเรียนรู้การใช้ภาษามักจะมีช่วงที่เราเรียกว่า ‘ช่วงเงียบ’ เพราะเด็กจะฟังและสื่อสารกับผู้ใหญ่โดยใช้สีหน้า ท่าทาง ก่อนที่จะเริ่มพูดได้จริงๆ เช่นเดียวกัน เวลาที่ลูกของคุณเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ‘ช่วงเงียบ’ ของพวกเขาอาจหมายถึงการที่เด็กกำลังทำความเข้าใจในการสื่อสารก่อนเริ่มพูดคำในภาษาอังกฤษ

ในช่วงเวลานี้ไม่ควรบังคับลูกให้พูดภาษาอังกฤษหรือให้พูดคำศัพท์ซ้ำๆ ในทางกลับกันผู้ปกครองควรจะเป็นฝ่ายพูดภาษาอังกฤษและปล่อยให้ลูกทำความเข้าใจในประโยคที่ผู้ใหญ่พูด ผู้ปกครองสามารถใช้เทคนิคการปรับโทนเสียงและจังหวะการพูดแบบเด็ก (parentese) เวลาพูดก็จะทำให้เด็กที่ขี้อายค่อยๆ เข้าใจได้ง่าย และเด็กก็อาจจะนำวิธีการเรียนรู้ในภาษาแม่มาปรับใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษได้อีก ด้วย **ช่วงเริ่มพูด** จะเป็นช่วงหลังจากเด็กได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษไประยะหนึ่งแล้ว เด็กจะเริ่มพูดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (เช่น ‘cat’, ‘house’) หรือประโยคสั้นๆ ที่ใช้บ่อยๆ ออกมาได้เอง (เช่น ‘What’s that?’, ‘It’s my book’, ‘I can’t’, ‘That’s a car’, ‘Time to go home’) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความถี่ในการเรียนของเด็กด้วยเช่นกัน และเด็กผู้หญิงมักพูดได้เร็วกว่าเด็กผู้ชาย เด็กจะใช้วิธีจดจำและเลียนแบบการออกเสียง ก่อนที่จะสามารถแต่งประโยคได้ด้วยตนเอง

พัฒนาการในการเรียนภาษาอังกฤษ เด็กจะค่อยๆ เริ่มแต่งประโยคได้เองโดยใช้คำศัพท์ต่างๆ ที่พวกเขาจดจำได้ (เช่น ‘a dog’, ‘a brown dog’, ‘a brown and black dog’) รวมถึงวลีต่างๆ (เช่น ‘That’s my chair’, ‘Time to play’) ทักษะการสร้างประโยคของเด็กจะเกิดจากประสบการณ์ในห้องเรียนและความถี่ของการเรียนภาษาอังกฤษด้วย

การทำความเข้าใจ

การทำความเข้าใจความหมายในภาษาอังกฤษมักสำคัญกว่าทักษะการพูด ผู้ใหญ่ไม่ควรประเมินทักษะการทำความเข้าใจของเด็กต่ำเกินไปเพราะเด็กจะคุ้นเคยกับการเดาความหมายจากบริบทต่างๆ ในภาษาแม่ของตนเองและถึงแม้ว่าพวกเขาจะไม่เข้าใจคำศัพท์ทุกคำที่ผู้ใหญ่พูดแต่เด็กจะจับใจความเฉพาะคำที่สำคัญเพียงไม่กี่คำได้และใช้ประสบการณ์ส่วนตัวของตนในการถอดความหมายของประโยค หากเด็กได้รับการสนับสนุนอย่างถูกต้องพวกเขาก็สามารถที่จะจับใจความและเข้าใจความหมายในบริบทของภาษาอังกฤษได้เช่นเดียวกัน

ความสับสนเมื่อใช้ภาษา

หลังจากที่เด็กได้เรียนภาษาอังกฤษไประยะหนึ่งแล้ว เด็กบางคนอาจจะเกิดอาการสับสน หงุดหงิด เมื่อไม่สามารถสื่อความคิดของตนออกไปเป็นภาษาอังกฤษได้หลายๆ คนอยากจะพูดภาษาอังกฤษได้เร็วและคล่องเหมือนเวลาที่พูดภาษาแม่ของตน อาการสับสนและหงุดหงิดนี้สามารถแก้ได้ด้วยการให้เด็กลองทำใจหรือแบบฝึกหัดต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น ‘ฉันสามารถนับเลข 1-12 เป็นภาษาอังกฤษได้’ (‘I can count to 12 in English’) การร้องเพลงหรือท่องวลีต่างๆ ประกอบจังหวะก็สามารถช่วยได้

ข้อผิดพลาดที่เกิด

เมื่อเกิดข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของเด็ก การตำหนิหรือการแก้ไขโดยทันทีเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ เนื่องจากจะทำให้เด็กเสียกำลังใจ ข้อผิดพลาดดังกล่าวนั้นอาจจะเกิดจากการใช้ไวยากรณ์หรือการออกเสียงคำที่ผิด ยกตัวอย่างเช่น 'I goed' ซึ่งคำที่ถูกต้องควรเป็น 'went' และหากผู้ใหญ่ตอบกลับว่า 'yes, you went' หรือหากผู้ใหญ่ได้ยินว่า 'zee bus' และตอบกลับไปว่า 'the bus' หากเด็กได้ฟังประโยคที่ถูกต้องจากผู้ใหญ่ เด็กจะสามารถแก้ไขและจดจำเพื่อนำไปใช้ต่อ เหมือนกับการที่เด็กได้เริ่มเรียนรู้ภาษาแรกของพวกเขานั่นเอง

ความแตกต่างระหว่างเด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิง

สมองของเด็กผู้ชายกับเด็กผู้หญิงมีพัฒนาการที่ต่างกันและสิ่งนี้ส่งผลเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษา ในบางครั้งการเรียนภาษาในห้องเรียนที่มีทั้งเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง เด็กผู้ชายมักไม่ค่อยได้เปรียบเพราะเด็กผู้หญิงมีพัฒนาการในการเรียนภาษาที่ดีกว่าโดยธรรมชาติ หากอยาก让孩子ผู้ชายประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา วิธีการสอนอาจจะต้องมีความแตกต่างกันและไม่ควรนำไปเปรียบเทียบกับเด็กผู้หญิง

สิ่งแวดล้อมในห้องเรียนภาษาอังกฤษ

เด็กเล็กๆ อาจประสบปัญหาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหากไม่ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม กล่าวคือการมีผู้ใหญ่คอยอยู่เป็นเพื่อนและสอนโดยใช้เทคนิคการปรับโทนเสียงแบบเด็กเพื่อให้เด็กเข้าใจง่ายขึ้น

- เด็กเล็กๆ ควรจะมีความรู้สึกปลอดภัยในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ และในเวลาเดียวกันก็ควรปลูกฝังให้เด็กรู้ถึงเหตุผลและประโยชน์ของการใช้ภาษาอังกฤษด้วย
- กิจกรรมการเรียนในแต่ละวันควรทำให้สัมพันธ์กับความสนใจของพวกเขาหรือเป็นสิ่งที่เด็กมีความคุ้นเคยอยู่แล้ว เช่น การอ่านสมุดภาพภาษาอังกฤษ ร้องเพลงหรือท่องโคลงภาษาอังกฤษ การรับประทานขนมแบบ 'อังกฤษ'
- กิจกรรมเหล่านี้ล้วนต้องได้รับการดูแลจากผู้ใหญ่ที่จะคอยสื่อสารกับเด็กในชั้นเรียนถึงกิจกรรมที่กำลังทำอยู่โดยใช้ภาษาเทคนิคการเปล่งเสียงที่เด็กสามารถเข้าใจได้ง่าย
- ชั้นเรียนภาษาอังกฤษควรจะเต็มไปด้วยความสนุกสนานและมีเนื้อหาที่เด็กสามารถเข้าใจได้ง่ายจากการเรียนภาษาแม่ของตนเอง ซึ่งจะทำให้เด็กไม่รู้สึกว่ากำลังเรียนรู้เรื่องใหม่และภาษาใหม่ แต่เป็นเหมือนการเรียนรู้เรื่องต่างๆ ที่เคยรู้อยู่แล้วผ่านการใช้ภาษาอังกฤษแทน
- เนื้อหาที่ใช้เป็นบทเรียนควรมีการจัดเตรียมหัวข้อไว้เฉพาะ ทั้งนี้เพื่อที่จะได้เลือกให้ตรงตามความสนใจของเด็กแต่ละคนมากที่สุด

การอ่าน

เด็กเมื่อเริ่มอ่านหนังสือในภาษาแม่ของตนได้แล้ว เด็กก็มักที่จะอยากอ่านหนังสือภาษาอังกฤษได้บ้างเพราะเด็กเรียนรู้วิธีที่จะถอดความหมายของคำและจับใจความจากบริบทใกล้เคียงได้บ้างแล้ว และถ้าหากวิธีนี้ไม่ได้ช่วยในบริบทของภาษาอังกฤษ เด็กอาจใช้เทคนิคการถอดความหมายของคำตามวิธีในภาษาแม่ของพวกเขาและเริ่มอ่านหนังสือภาษาอังกฤษโดยออกเสียงเป็นสำเนียงภาษาแม่ของตนเอง

แต่ก่อนที่จะสามารถเข้าใจภาษาอังกฤษได้ ลูกของคุณต้องเรียนรู้ชื่อและการออกเสียงพยัญชนะทั้ง 26 ตัวในภาษาอังกฤษก่อน เพราะแม้ว่าจะมีพยัญชนะเพียง 26 ตัว แต่ในภาษาอังกฤษมาตรฐานทั่วไปนั้นเราสามารถอ่านออกเสียงได้ถึงประมาณ 44 เสียง การสอนเด็กในการอ่านเสียงที่เหลืออื่นๆ แนะนำให้ทำเมื่อพวกเขาเริ่มประสบความสำเร็จในการใช้และการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้นแล้ว

การอ่านภาษาอังกฤษสำหรับเด็กๆ จะกลายเป็นเรื่องง่ายถ้าพวกเขาเข้าใจภาษาที่ตนเองกำลังพยายามอ่านอยู่ เด็กๆหลายคนสามารถฝึกอ่านภาษาอังกฤษได้ด้วยตัวเองถ้าพวกเขาอ่านหนังสือภาพไปพร้อมๆ กับผู้ปกครองหรือฝึกอ่านโคลงหรือเพลงภาษาอังกฤษซึ่งสามารถจดจำได้ง่าย การอ่านสิ่งที่เด็กเรียนรู้ได้ด้วยหัวใจเป็นกระบวนการที่สำคัญมากของการเรียนรู้เพราะเด็กจะสามารถแปลความหมายของคำศัพท์ได้ด้วยตัวเอง เมื่อเด็กรู้จักคำศัพท์มากขึ้น พวกเขา ก็จะอ่านได้มากขึ้น มั่นใจมากขึ้นและพร้อมที่จะสำหรับการเรียนรู้ในลำดับต่อไป

การสนับสนุนจากผู้ปกครอง

- เด็กๆ มักชอบที่จะรู้สึกว่าเขา คุณพ่อคุณแม่มีบทบาทอย่างมากที่จะช่วยลูกในการเรียนรู้แม้ว่าความรู้ภาษาอังกฤษของตัวผู้ปกครองเองอาจจะอยู่ในระดับพื้นฐานก็ตาม
- ในปัจจุบัน มีการยอมรับอย่างแพร่หลายว่าแนวความคิดการเรียนรู้เพื่อชีวิตในตัวเด็กจะเกิดขึ้นในช่วงวัยประมาณ 8-9 ปี ดังนั้นผู้ปกครองไม่เพียงแต่สามารถที่จะนำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาใส่ในชีวิตประจำวันของลูกได้เท่านั้น แต่ยังสามารถสร้างอิทธิพลที่ทำให้เด็กเกิดแนวคิดในการเรียนภาษาและวัฒนธรรมต่างๆ ได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

หนังสืออ่านเพิ่มเติม

หากผู้ปกครองท่านใดสนใจข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็ก เราขอแนะนำรายละเอียดตามเว็บไซต์ด้านล่างนี้

- คาร์โรล รีด (Carol Read) ผู้แต่งและผู้ฝึกสอนครูเจ้าของบล็อกเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็ก
www.carolread.wordpress.com